

pomurski vestnik

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA ZA POMURJE

Leto XI. — Štev. 31

MURSKA SOBOTA, 6. AVGUSTA 1959

Cena din 10.—

Turistični razgledni stolp na Gomili

Prvi slovenjgoriški razgledni stolp na Gomili zopet privablja turiste in goste od blizu in daleč, odkar je tukaj z vrha razglednika zasvetila tudi elektrika. Vsako soboto in nedeljo zvečer ter ob državnih praznikih žarijo v prvih večernih urah od vrha vzdolž po razglednem stolpu trobajne žarnice.

Preteklo nedeljo 19. julija je Turistično društvo na Gomili imelo svojo prvo prireditev »Tekmo žanjice z vrno veselico ob igranju kmečke godbe. Čeprav je bilo vreme dopoldne deževno, se je v popoldanskem času zbralo lepo število ljudi iz vseh krajev. Po končani tekmi je med godbo nastopil tudi moški pevski zbor DPD iz Tezna, ki je zapel vrsto domačih pesmi. V večernih urah so se gostje razšli zadovoljni in dobro razpoloženi.

Turistom postržejo kolikor se le da. V turistični sezoni je ob razglednem stolpu majhna točilnica, predvidevajo pa, da bodo naredili v senci kušalega drevja primerne betonske mize in jih poslikali s pokrajinskimi motivi. To bo vsekakor zelo zanimivo in poudariti je treba, če kaj takega sklene Turistično društvo Gomila, to ne ostane le na papirju.

TD Gomila v Slovenskih goricah je lahko za vzgled marsikateremu turistično-olepševalnemu društvu.

BRIGADI STA SE VRNILI: DEVETKRAT UDARNI IN ŠTIRIKRAT POSEBEJ POHVALJENI

V četrtek se je vrnila v Mursko Soboto III. pomurska srednješolska mladinska delovna brigada. Na postaji je brigadirje poleg političnih funkcionarjev pričakala tudi godba in veliko število ljudi. Brigada je bila na trasi en mesec in se je vrnila trikrat udarna in dvakrat posebej pohvaljena. Od sto brigadirjev, ki so preživeli en mesec v naselju »Ivo Lola Ribar« v Ruški reki, je 25 udarnikov in 23 pohvaljenih.

Udarniki so postali: Anica Novak, Karel Sukčič, Ludvik Markoč, Marta Mkoša, Majda Rous, Jože Bohinec, Janez Rous, Ferdinand Belovič, Aleksander Smidlehner, Sianko Kokl, Ma-

ril nekaj besed predsednik OZZ Stefan Antalič.

Od 109 brigadirjev je bilo 33 udarnikov in 41 pohvaljenih. Udarniki so: Koloman Ciglit, Evgen Kovač, Stefan Kos, Frane Skrobar, Koloman Novak, Ladislav Miholič, Emil Lucu, Sianko Lebar, Drago Drvarič, Jože Zizek, Katica Koren, Avgust Marič, Pavel Bojnc, Avgust Zadravec, Stefan Toplak, Avgust Bukovec, Ernest Erj, Stefan Stefko, Ludvik Gjerek, Olga Hozjan, Marija Gjerek, Liza Horvat in komandant brigade Vlado Seruga. Brigadir Kramberger pa je dvakratni udarnik. Eno udarnišvo je dobil od brigade, eno pa mu je podelil Glavni štab za njegovo marljivo delo pri pripravih za Festival avtoceste. Brigadir Nemec je prav tako dobil udarnišvo od Glavnega štaba, brigada pa ga je pohvalila. Laci Kuhar pa je bil v brigadi predavatelj na traktorskem tečaju. Tudi on se je v delu odlikoval, za kar mu je štab naselja podelil udarnišvo, brigada pa ga je pohvalila.

Brigadirji so se na Festivalu dali časa živahno pripravljati. Pomagali so pri pripravih in tudi sami tekmovali. V ocenjevalni vožnji s traktorjem in motorjem so dosegli prvo mesto. Radioamaterji in pevski zbor pa je zasedel tretje mesto. To so toliko večji uspehi, ker so tu tekmovali brigadirji iz cele Jugoslavije.

Uspehi na delovišču, na tečajih, na tekmovaljih. Sami uspehi. Nihče ne bi kaj takega od mladih Pomurcev pričakoval. Zato brigadirjem lahko za njihovo uspešno delo res priščno čestitamo.

Razgovor s predsednikom mladinske organizacije v Veržju Ivanom Škerbecem

Nimamo primernih prostorov

Mladinska organizacija v Veržju šteje 80 članov. Od tega so jih sprejeli v organizacijo 10 pretekli mesec.

Letos je mladinska organizacija v Veržju precej delavna. Za letnem običnem zboru so sklenili, da bodo letos uredili strelišče, nogometno igrišče in klubsko sobo.

Doslej smo uredili za združnim domom primerno strelišče, ob Muri pa nogometno igrišče, na katerem že trenira pravkar ustanovljeni mladinski nogometni klub. Je odgovoril predsednik mladinskega aktivu tovariš Ivan Škerbec na vprašanje, kako izvajajo naloge, ki so jih predvideli na letnem običnem zboru.

Ni pa uspelo mladinski organizaciji urediti si klubsko sobo, za katero so se močno potegovali. Upajo pa, da bodo uredili ob pomoči merodajnih krajevnih častiteljev tudi to, saj bi tako imela mladina primeren kotiček, kjer bi se shajala.

Okrog 70 mladincev in mladink je kmečkih. Nekaj teh je ustanovilo v sklopu kmetijske zadruge aktiv mladih združnikov. Zadruga je dala aktivu nekaj zemlje, ki jo bodo pričeli obdelovati še to jesen.

Mladina v Veržju se močno zanima tudi za kulturno prosvetno delo. V igri »Peg-reč moj«, ki jo je uprizorilo prosvetno društvo, je sodelovala tudi mladina. Predsednik aktivna je mnenja, da bodo še to jesen in zimo pripravili kulturno prireditev.

Mladina iz Veržja bo sodelovala tudi pri osrednji proslavi 40-letnice ZKJ v Ljutomeru. Za ta praznik, ki bo septembra, bodo organizirali v Veržju športna tekmovanja.

Med mladimi združniki

En najboljših aktivov je v Kobilju. Steje 33 članov, od katerih so se trije udeležili delovne akcije. Letos so člani posadili v pogodbenem sodelovanju z zadrugo 1 hektar grahorice in 70 arov hibridne koruze. Sedaj pa se z veliko vnemo pripravljajo na jesensko setev. Posejali bodo parcelo 2 ha z italijansko pšenico.

V aktivu v Martjančih, ki ima sekcijo v Noršinih, je včlanjeno 25 mladih. Lani so zelo dobro gospodarili, saj so imeli zasejanega pol hektarja ovsja in razne povrtnine. Za dobiček, ki so ga imeli, so kupili radioaparata, gramofon in ozvočilo. Letos pa pripravljajo 1 ha zemljišča, kjer bodo posejali semensko travo. Zadruga nudi aktivu pri njegovem delu vso pomoč. Podobne uspehe bi lahko dosegli tudi ostali aktiv.

Asfaltiranje ulic v M. Soboti

Tudi Kocljeva ulica dobiva novo lice. Pred kratkim so pričeli ulico asfaltirati. Veliki valjar iz dneva v dan poži gor in dol po ulici, cesta je sedaj podobna očasih njeni, očasih jezeru. To pa ne moti voznikov, kolesarjev in pešcev. Vztrajno »ribijo« po ulici v upanju, da bo cesta kaj kmalu asfaltirana.

Bili smo dobri tovariši

II. kmečko-delaška PMDB smo se med seboj zelo dobro razumeli. Bili smo dobri tovariši. Takšno tovarištvo res lahko ustvari samo brigado.

Kako si si priboril dve udarništvu? Eno sem dobil od brigade, drugo pa mi je podelil Glavni štab za delo pri pripravih za Festival avtoceste. Soj prosti čas sem navadno izkoristil za pleskanje raznih objektov, prepletkali pa smo tudi barake.

Se misliš prihodnje leto vrniti na delovno akcijo? Da, vsekakor. Vendar, če bo možnost, le za en mesec, ker mi je dva le nekoliko predolgo. Družina, mlin, ki stoji itd.

Imaš kakšno posebno željo? Da bi opravil traktorski izpit in se prihodnje leto spet srečal z brigadijo na trasi.

Kaj pa pravijo ostali brigadirji? Mnogo od njih sploh ni vedelo, kje je Lovro spal. Zvečer ga niso videli, zjutraj spet ne. Vedno je nekaj delal.

Prima, prima. Popolnoma sem bil zadovoljen. Brigadirji ne.

V ljutomerski opekarni VEČJA PROIZVODNJA

V Ljutomerski Opekarni so letos proizvodnjo povečali za 12 odst. Proizvodnja se je začela večati po obnovi obratov, ki je bila končana lani in je stala okrog 14 milijonov dinarjev. Pri žgani opeki so v prvem polletju letošnjega leta dosegli 24% letnega plana, pri surovi pa 42%. Lansko leto pa so v enakem obdobju dosegli pri žgani opeki 19% pri surovi pa 27%. Predvidevajo, da bodo letni plan dosegli in mogoče celo presegli.

Podjetje gradi tudi 8-stanovanjski blok. Notranja dela se bližajo koncu, nekaj sodobnih stanovanj pa je že vseljenih. Z deli bodo predvdoma končali še ta mesec. Blok bo stal

VREMENSKA NAPOVED

za čas od 7. do 16. avgusta

Okrog 7. avg. prehodne padavine, nato približno do 12. avgusta pretežno lepo vreme. Nekako od 15. avgusta dalje nestalno s pogostimi padavinami in hladneje.

Na kmetijski poslovni zvezi v Ljutomeru:

LETOS MOČAN PORAST PROMETA

POLLETNI PLAN PROMETA PRESEZEN ○ POLEG TRGOVINE TUDI SKRB ZA PROIZVODNJO ○ PRIPRAVE ZA GRADNJO TOVARNE MOCNATIH KRMIL ○ PRIPRAVE ZA JESENSKO SETEV ○ GRADNJA NOVEGA SKLADISCA

Kmetijska poslovna zveza »Brazda« v Ljutomeru je v prvem polletju izredno dobro gospodarila. Letni plan je izpolnila s 63%, kar pomeni 118 milijonov dinarjev prometa. Po pokritju vseh stroškov je razdelila med zadruga nad 4 milijone dinarjev komisije različne. Kmetijska zadruga Krizevci pri Ljutomeru je dobila čez 900 tisoč, Videm 790 tisoč, Ljutomer 730 tisoč dinarjev, ostale tri zadruga pa so dobile nekoliko manjše zneske. Največ prometa je imela z odkupom živine, ki so jo zadruga pitale na podlagi pogodb. Za pitanje je bilo letos izredno zanimanje, vendar pa kvaliteta pri bekonih ni bila preveč povoljna. Da bodo lahko zadruga sčasoma spremenile pasmo, je poslovna zveza pred kratkim dobila 30 plemenskih svinj holandske pasme, ki jih je razdelila med zadruga. Največ jih je za svoje člane vzela zadruga Veržje, ki je med najbolj zainteresiranih. Te se bodo sčasoma množile in tako vsaj delno krite potrebe. Zato, ker je zanimanje vse večje, bodo v prihodnje kupili še več plemenskih svinj holandske pasme, saj so bekonci te vrste na tržišču najbolj iskani.

Poslovna zveza pa ne skrbi samo za trgovino. Pred dnevi je zaključila priprave za pitanje telet. Ze s prvim avgustom so zadruga začele pitati 120 telet, pozneje pa bodo ta stalež še povečale. Skupno imajo skoraj 70% proizvodnje, ki se smatra kot tržni viški in je pogodbe-

no organizirana. Organiziral so tud, zamenjavo telet. Zadruga Videm in Radoslavci, kjer prevladujejo slabi kržanci med simentalško in pingavsko pasmo, sta že naročili plemenska telet: Videm 100 glav in Radoslavci 30 glav. Te bosta daljejeem v zamenjavo za druga teleta, ali pa jih bodo redili v pogodbenem sodelovanju. Tako se bo sčasoma tudi na teh področjih razširila plemenska živina. Za uspešno živinorejo pa se pojavljajo potrebe po večjih količinah močnih krmil. Tako so pričeli razmišljati o ureditvi tovarne močnih krmil, ki bi zagotavljala krmila za celo Pomurje. Priprave so že v teku, vendar pa še doslej niso našli in določili prostorov, ki bi se lahko preuredili v tovarno.

Jeseni bo poslovna zveza organizirala po zadrugah povečanje nasadov črnega ribeza. Nasade bodo uredili v zadrugah: Videm, Stročja vas in Radoslavci. Na svojem območju omenjajo povprečen donos italijanske pšenice v pogodbenem sodelovanju 33 metrskih stotov. Potrebe pa narekujejo za prihodnjo žetev nakup kombajnov, saj je letos žela z njim samo zadruga Krizevci. Tudi priprave za jesensko setev so v teku. Pred kratkim so naročili za zadruga 23 vagonov umetnih gnojil, zadruga pa bodo kmalu začele sklepati pogodbe. Ze zdaj je vidno, da se bo število kooperantov ob jesenski setvi močno povečalo.

Ljutomerska poslovna zveza pa potrebuje tudi večje skladi-

Janko Col, strojni tehnik pri podjetju Agrotehnika — servis v Ljutomeru, preizkuša z mojstrom Pečnikom okopalnik, ki ga je sam sestavil in ga opremil z bencinskim motorjem

TURISTIČNI TORZO

Naši ribiči o somih

Negovski ribnik: tak kakršnega je ustvarila narava — s cvetočimi lokvanji na vodni gladini, bukovimi gozdovi v okolici in s starim, ropotajočim mlinom pod zajezo. Vendar — na ribniku se je pojavila letos prva lična lesena kočica, ob bregu pa je priklenjena majhna jadnica. Ob nedeljah prihajajo k ribniku številni turisti, si ga ogledajo, utrčajo tu in tam kak lokvanj, postanejo žejni, rečejo »ah« in odidejo. Pravijo, da bodo prihodnje leto uredili ob ribniku nekaj kabin za kopalec in majhno točilnico.

Iz lovčevega dnevnika:

Čakal sem srnjaka

Bilo je nekako septembra. Lep dan je bil in popoldne sem se namenil nad srnjaka. Ob štirih popoldne sem se s kolesom odpeljal do Dajčevega mlina v Tešanovcih. Od tam sem šel čez hrib in se ustavil ob njivah, kjer sem nekdo že srečal srne. Že na poti sem opazil sledove. Sledovi so bili tudi na njivi, zasejani z ajdo. Ob robu gozda sem se vsedel na stolček. V gozdu na nasprotni strani so se drle vrane... Ura je bila šest, ko zagledam na desni strani srnjaka. Prečkal je kolovoz in se ustavil v ajdi. Bil je dobrih deset metrov oddaljen od mene, toda prišel je preveč od strani. Čakal sem s puško na kolenih. Srnjak se je pričel pasti, med tem pa je oprezal na vse strani. Nsem se mogel obrniti, ker od srnjakove strani nisem bil krit. Med tem je potegnil precej močan veter proti srnjaku. »Zavohal me bo,« sem pomislil. In res je dvignil glavo. Gledal je naravnost proti meni, toda ni me opazil. Zastal mi je dih in srce sem čutil v grlu. Zopet se je začel pasti. Bil je popolnoma siv. Imel je samo levi rogelj, pa tudi ta je bil močno nagnjen nazaj. Ko tako opazujem žival, skoči menda deset korakov za mojimi hrbti iz gozda drugi srnjak, nekoliko večji; od prvega in rdeče barve. Tudi ta se je pričel pasti. Tako, dva srnjaka imam pred sabo, pa ne morem streljati niti na prvega, niti na drugega,« sem pomislil. Tedaj se je drugi, močnejši srnjak približal prvemu. Zacetotal je z nogami, nagnil glavo z rogovjem v napad. Prvi je medtem menda opazil, da ne bo šale in je odbežal v gozd. Izkoristil sem to priložnost in pripravil puško na strel. Rdeči srnjak se je pomiril in spet pričel mlatiti ajdo. Obrnil se je tako, da je bil z vsakim korakom bližje meni. Ko se je pripasal do ogla njive, je hotel v gozd. Ko tako pripravljen na strel, čakam na ugoden trenutek — ves čas sem videl le srnjakov hrbet — zagledam ob robu gozda tretjega srnjaka. Gledal je proti njivi. Polovico trupla mu je zakrival gozd. »Zdaj, al! pa nikoli,« sem pomislil, pomiril in sprožil na tretjega srnjaka. Po streli je srnjak zdirjal ob robu gozda naravnost proti meni, nato pa v gozd. »Slišal sem še, kako je lomstil skozi gozd, nato je vse utihnilo. Sem ga zgrešil? Navadno ne streljam slabo, toda... Sel sem na strel pogledat, če je morda kaj krvi. Med tem se je že tako močno zmrčilo, da nisem mogel ničesar opaziti. »Bom pač v mlino prenočil in šel zjutraj pogledat,« sem pomislil. Počasi se odpravim proti mlinu in na poti skozi gozd — puško sem imel pripravljeno na strel — zagledam kakih 60 korakov od čakalšča svojega srnjaka. Bil je že mrtev. Strel je dobil visoko v pleča, dva prsta nad srecem, pa je še vendarle bežal kakih 120 metrov od strele. Bil je šesterak, imel je odbit levi očesni in vrhnji ter desni očesni rogelj, torej star pretepač!

Ko sem nosil skoraj 26 kg težkega srnjaka v tri kilometre oddaljeni mlin, mi je postalo skoraj žal, da sem ga ustrelil...

— jv

Kot vsako leto, gre tudi letošnja turistična sezona v mesecu avgustu proti kraju. Kakšna bo bilanca? Odgovor na to daje letošnje vreme. Pa ne samo to. Občni zbor okrajne gostinske zbornice, letos maja, je ugotovil: Kljub danim pogojem naš turizem ni dosegel zaželenega razvoja.

Iz leta v leto prihaja v Pomurje več domačih in več tu-

jih turistov. Nekaj statističnih podatkov: leta 1956 so zabeležili na območju našega okraja 33.000 nočitev domačih in 3850 nočitev tujih gostov, predlani 39.675 nočnin domačih in 5766 nočnin inozemskih turistov. Podobno povečanje je bilo tudi lani. Te številke so vsekakor ugodne. Vendar: turizem je nudil naš turizem vsako leto eno in isto.

Stoti rojstni dan

Minuli torek — 4. avgusta — je v krogu svojih sinov, hčera, vnukov in pravnukov skromno praznovala svoj stoti rojstni dan Terezija Semenčič s Spodnjega Kamensčaka. Ob tej priložnosti smo obiskali jubilaranko na njenem domu ter jo zaprosili za kratek razgovor.

Malte bolehnja, a še vedno duševno čila in vedra starka nas je ponabila na klop pred hišo in že smo bili sredi živahnega kramljanja. Ko smo jo sprašali, kako je dosegla tako

visoko starost, se je hudomušno nasmehnila in dejala:

»V žoljenju sem trdo garala in skromno živela. Drugače se ni dalo. Mož, ki je bil godec, je že zgodaj umrl in mi prepuštil bajto, nekaj malega zemlje in sedem nedoraslih otrok. Ker nam doma ni zrastle dovolj kruha, sem morala na delo v gosposke vinograde. Za 11 ur trdega dela sem prejela 16 krajcarjev, kar je bilo bore malo. Ker ni bilo denarja, mesa skoraj nismo poznali, bel kruh pa je bil na mizi samo ob največjih praznikih.«

Semenčičeva nam je povedala tudi marsikaj zanimivega iz njene mladosti. Spominja se na primer očeta Frana Miklošiča, majhnega in seganega možička, ki je hodil naokrog kot potujoči trgovec. Kave in sladkorja takrat kmečki ljudje niso poznali. Jedilni pribor je bil iz lesa (starka nam je pokazala materino leseno žlico, ki jo skrbno hrani), obleko pa so krojili doma iz hodničnega platna. Dekleta so nosila kratka nabrana krila, ki so jih ponekod krasila z obroči, fantje pa so nosili breguše. Edino obupalo so bili škornji iz svinjskega usnja in še te so lahko obuli samo za največje praznike.

Kulturno žoljenje je bilo precej razvito, zlasti v Ljutomeru. Semenčičeva se spominja tudi hude toče, ki je leta 1882 tako sklestila vinograde in polja, da ni ostalo bilke. In še drugo.

Kar smo povedali, je kajpak le drobec iz bogate zakladnice spominov naše stotoltnice. Začutili bi se na primer, če bi jo slišali, kako recitira stare prleške pesmi in popevke.

Poslovili smo se in jubilarntki želeli v imenu uredništva in naših bralcev, krepko zdravje.

NEDAVNO TEGA SEM ZASEL MED POMURSKE RIBICE. Z LOVCI IN RIBICI SE JE SPLOH LAHKO POGOVARJATI IN NOBENA MINUTA RAZGOVORA NI DOLGOCASNA. — TOKRAT JE POGOVOR NANESEL NA NASO NAJVEČJO RIBO — SOMA, KI GA POZNAJO TUDI POMURSKI RIBICI.

Som je naša največja sladkovodna rba. Že več desetletij živim blizu Save, toda soma še nisem opazil. Le v sotočju dolenske Krke s Savo dobijo, tu in tam kakega soma, ki zaide v Savo iz Krke. V Kolpi, pri Metliki je ujel domačin Ivan Starešič predlani soma, ki je tehtal 65 kilogramov. Med vojno, ko sem bil preseljen v Srbijo, sem videl tudi soma, ki je tehtal 100 kilogramov. Srbski ribiči so ga ujeli v reki Moravi. Soma pa živijo tudi v Muri.

Lov na some na Muri

Ribiči so seveda prav tako »ptiči« kakor lovci; vse najbolj zanimive zgodbe so se dogodile v »davnih časih«.

Za lov na some je najbolj primerna Mura v okolici Lendave. Včasih so some lovili grofje in baroni. To je bilo takrat, ko čez Muro še ni bilo mostov in so se ljudje prevažali čez reko v čolnih ali z brodovi. Danes je te romantične skoraj konec, saj veže obe pokrajini več mostov.

Seveda so rasti ribiči tudi med domačim ljudstvom. In to so bili pravzaprav pravi ribiči.

V boju s somom je je podlegel ribič...

Še danes pripovedujejo o ribiču, ki je odšel rbit. Metal je v trnek. Imel je srečo, da se mu je ujel som. Velika riba! Kasneje je o tem pripovedoval, ter kazal z rokami: tako na široko kot je le mogel, pa vendarle ni mogel rok raztegniti tako močno, da bi pokazal, kako velik som se mu je ujel na trnek. Domov ga ni prinesel, ker razdvajana soma ni mogel ukrotiti. Riba ga je vlekla v vodo in vrgla celo po tleh. Som se je hotel otresti železja, tolkel je in silil od brega. Ribiča je vrgel po tleh in ga vlačil po kamenju in koreninah. Srečen ribič je bil že ves nesrečen zaradi nenavadnega boja s somom. Kolena je imel že vsa razbita in krvava, obleko raztrgano pa tudi po rokah je bil opraskan. Nazadnje ga je še hudimano mrežna potegnila v vodo. Ker ribič ni hotel popustiti, se je pričel boj na življenje in smrt. Končno je ribič popustil, kajti lahko bi se zgodilo, da bi našel smrt v mrzlih murinih valovih. Izmučen ribič se je le s težavo rešil iz vode.

Beg pred somom

Ob neki priložnosti je odšel omenjeni ribič s svojimi prijatelji na Muro. S čolnom so križali po »hotiskem jezeru«. Lov je bil uspešen. V čolnu so imeli že polno rib. Tedajci zagleda eden izmed ribičev na dnu starega murinega rokava veliko senco, ki je svignila pod čolnom. Ribič, ki se je nekdo že srečal s somom, je zakričal:

Redkemu ribiču je dana sreča, da se lahko izkaže s takim plenom

»Soma!« Takoj je prijel veslo in pričel veslati proti bregu. »Nočem se več poskušati s somom, je ves zasopel pripovedoval prijateljem, ki so bili jezni na ta ribičev »podvig«.

Tak strah je torej zlezel možakarju v kosti, ko se je spomnil, kako ga je nekdo velikanški som »mrežaril« po prodiranju v vodo.

Ribolov z bordunom

V Pomurju love ribiči some z mrežami, pa tudi z ostmi. »Da, some lovimo tudi z borduni.« (Tako pravijo namreč pomurski ribiči ostem).

Pa je pričel eden izmed ribičkih očancev pripovedovati kako so nekdo »ribili« v Muri. V čolnu je bila zbrana večja družba ribičev. Z bordunom so lovili velikega soma. Zagledali so ga in vrgli bordun. Zadelek je bil dober. Tedaj se je ribičem nudil nenavaden prizor. Iz vode se je nenadoma dvignil som in se vzpel nad gladino visoko v zrak. Nato se je potopil.

Riba se je spet dvignila iz valov. Pripeljali so se s čolnom čisto do nje. Tedaj se je razpili som spet razživel. Potopil se je, udaril nekajkrat v repom in glavo ob vodno gladino, da je nastal pravi vrtnec, ki je napluskal precej vode v čoln. Čeprav je bil som zadet, je ušel.

Tako srečanje s somom, ki je imel ost že v truplu, je edinstven ribički doživljaj.

In še ribički doživljaj z Mure. V Podturnu je živel gozdar, ki je bil tudi strasten ribič. V nekem tolmunu je opazil dva soma. Poklical je prijatelje, nastavili so mrežo in ujeli so obe »zverine«. Prva je tehtala 100, druga pa 90 kilogramov.

Jože Zupančič

DVA NOGOMETNA DOGODKA

Za „Beogradom“ še „Dinamo“

MOSTVO OFK »BEOGRAD« ODPOTOVALO IZ SOBOTE V PONEDELJEK NA TURNEJO PO ZAHODNI NEMCIJI — TRENER VOJIN BOZOVIC: ZELO UGODNI VTISI! — V PONEDELJEK DOPOTOVALO V SOBOTO KOMPLETNO MOSTVO ZAGREBSKEGA »DINAMA«, V KATEREM IGRA TUDI 40 ČLANOV NAŠIH DRŽAVNIH REPREZENTANC — PRVA TRENING TEKMA ŽE V NEDELJO S I. MOSTVOM »SOBOTE« —

»Beograd«: Reprezentanca Pomurja 5:1 (2:0)

V trening tekmi je v nedeljo pred okrog 1500 gledalci gostujoče mostvo OFK »Beograd« premagalo reprezentanco Pomurja z rezultatom, ki je ugoden za porazene. Igro je vodil Kučan.

OFK »Beograd«: Krivokuća, Soškić, Šijaković (Goljov), Grujić, Milutinović, Davidović, Čuk (Radulović), Antić, Josić, Skoblar, Gaković (Nikolić).

Reprezentanca Pomurja: Džurinek (Čak), Varga (Sarotar), Kološa, L. Norčič, Skalar, J. Norčič, Sečko, Dominko, Erjavec (Zabkar), Mavčec, Kulčar.

Strelec golov: Za »Beograd« dva Skoblar in enega Milutinović (prosti strel), za reprezentanco Pomurja Dominko.

Tekma je bila zanimiva in tudi lepa. Domači so prijetno presenetili

in se z borbeno in pozitivno igro zelo uspešno zoperstavili tehnično rutiniranemu in izkušenemu nasprotniku. Tudi napad je bil z Dominikom, strelcem častnega gola, dokaj glenziven, vendar je obramba gostov z neprekosljivim Milutinovićem uspešno razčističevala... V domačem mostvu so se posebno odlikovali: Kološa, L. Norčič in vratar Čak, ki je v II. polčasu spet dokazal, da lahko nanj resno računamo tudi v prihodnjem prvenstvenem tekmovalju. Sicer pa zasluži pohvalo vse mostvo.

PREDTEKMI

»Nafta«: »Rakičan« 6:1
»Sobota II«: »Pušča« 7:0

IZJAVA

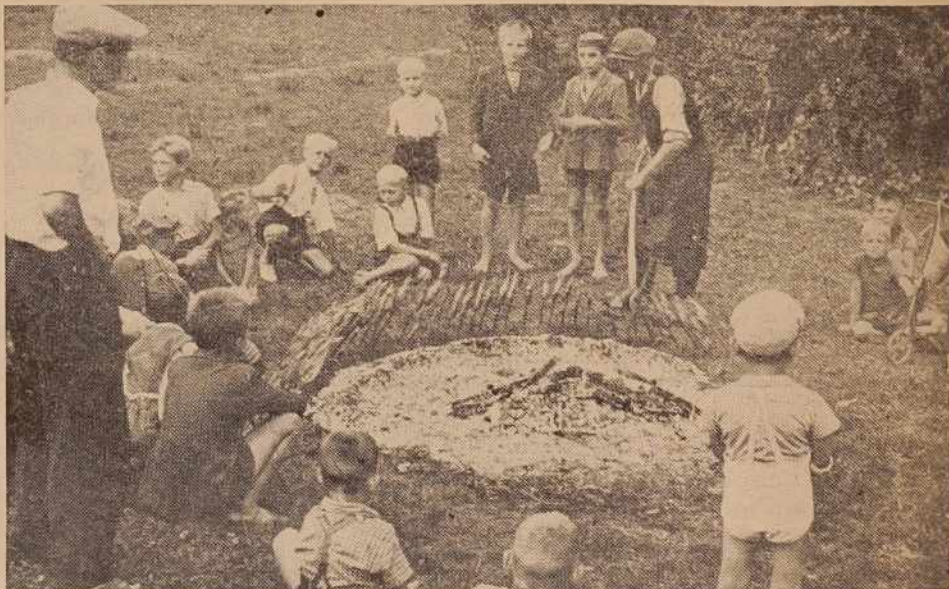
Trener OFK »Beograd« Vojin Bozović je pred odhodom iz Sobote dal kratko izjavo našemu sodelavcu: »V Soboti smo se zelo dobro počutili... Vtisi so namreč ugodni: pri-

srečen sprejem, tovarištvo med nami, nasprotnik, igrišče, podnebje...« kratka; divno, ne najdem primernih besed... Tudi s pripravami našega mostva sem zadovoljen; upamo na zmage v Zahodni Nemčiji. V Pomurju smo našli nove prijatelje in to upam, da je tudi v obratnem smislu. Prišli še bomo. Zopet ob prvi ugodni priložnosti...«

V ponedeljek je dopotovalo iz Zagreba kompletno mostvo »Dinamo«, trikratnega in lauskega državnega prvaka in enkratnega zmagovalca v največjem tekmovalju za pokal Jugoslavije.

Gostje bodo predvidoma ostali v Soboti okrog deset dni na treningu. Ob prihodu so jih naši nogometni predstavniki lepo sprejeli, občinstvo pa jih bo lahko podpravo že v nedeljo ob 17. uri popoldne, ko bodo igrali trening tekmo s prvo enajstoro »Sobote«. Predvidene so še tri trening tekme.

— sk

Včasih, ko so murški ribiči bili še prav posebna znamenitost naših krajev, so na vsakem sejmu, povsod, kjer se je zbralo več ljudi, takole pekli ribe na ražnju. Danes je malo ribičev, ki bi ribo znali pripraviti na tak način. Na sliki: Franc Ropoša iz Veržaja s svojimi ribami in nepogrešljivo žerjavico.